

KISSINGER PORIADNE ZASKOČIL ZÁPADNÝCH LIBERÁLOV VYHLÁSENAMI, ABY PRIJALI RUSKÚ ŠPECIÁLNU OPERÁCIU

- CZ24 News | 26. května 2022

Bývalý americký minister zahraničných vecí a poradca viacerých prezidentov Henry Kissinger na Svetovom ekonomickom fóre v Davose vyhlásil, že Ukrajina by sa nemala spolu so Západom usilovať o porážku Ruska a mala by sa vzdať časti územia.

“Ukrajina sa musí vzdať svojho územia v prospech Ruska v záujme ukončenia vojny.” Tak interpretuje západná tlač skutočne senzačné vyhlásenie patriarchu americkej zahraničnej politiky na fóre v Davose.

Čo presne poradil bývalý americký minister zahraničných vecí Henry Kissinger západným elitám a kedy budú môcť akceptovať jeho názor?

24. mája zažilo množstvo západných politikov a propagandistov skutočný zlom vo vzoroch. Na ekonomickom fóre v Davose – v háji globalizmu, kde všetci karhali Rusko a kreslili kontúry nového liberálneho sveta – nie niekto, ale patriarcha americkej diplomacie predniesol v podstate proruský prejav. Poradca pre národnú bezpečnosť a minister zahraničných vecí za prezidentov Richarda Nixona a Henryho Forda, nositeľ Nobelovej ceny za mier Henry Kissinger.

Muž, ktorý celú svoju kariéru bojoval proti Sovietskemu zväzu, sa však (na rozdiel od Zbigniewa Brzezinského) nenechal týmto bojom pohltiť. Kissinger vždy obhajoval americké národné záujmy. Ale ak pred 50 rokmi diktovali zadržiavanie Sovietskeho zväzu, teraz si podľa patriarchu tieto záujmy vyžadujú kompromis s Moskvou. Navyše v podstate kompromis za rovnakých podmienok, aké Rusko ponúklo Spojeným štátom v druhej polovici roku 2021 – začiatkom roku 2022.

„Rokovania sa musia začať v priebehu nasledujúcich dvoch mesiacov - predtým, ako sa vytvoria šoky a napätie, ktoré bude mimoriadne ťažké prekonať. Ideálne je, ak sa dohodneme na návrate k status quo ante (latinský výraz znamená návrat do pôvodných pozícií),“ – povedal Kissinger.

“Ak bude vojna pokračovať, nebude to o slobode Ukrajiny, ale o novej vojne proti samotnému Rusku... Dúfam, že múdrosť Ukrajincov neustúpi svojmu hrdinstvu.”

Tieto slová boli považované za priamu výzvu Kyjevu, aby uznal niekoľko svojich bývalých krajín za ruské. ***„Kissinger hovorí, že Ukrajina by sa mala vzdať svojho územia Rusku, aby ukončila vojnu,”*** [zníe titulok nie z nejakého bulvárneho denníka, ale zo ctihodného Washington Post](#). Podľa publikácie „status quo ante, o ktorom hovorí Kissinger... znamená návrat k situácii, keď Rusko formálne kontrolovalo Krym, a neformálne – dva východné regióny Ukrajiny, Luhansk a Doneck“. A to stále západné médiá nehovoria o oslobodených územiach Cherson, takmer celé Záporožie, časti Charkovskej a Mykolajivskej oblasti, ktoré sa podľa viacerých expertov nevrátia ani Ukrajine.

Prirodzene, Kissingerove slová sa stretli s nevraživosťou východoeurópskych a ukrajinských politikov. ***„Niektorí múdri ľudia si mysleli, že odovzdanie Sudet Československom Nemecku zabezpečí mier a stabilitu v Európe a neponíži Hitlera. Nefungovalo to vtedy, nebude to***

fungovať ani teraz,“ učí Kissingera diplomáciu lotyšský minister zahraničia Edgars Rinkevics .

„Pán Kissinger navrhuje dať časť Ukrajiny Rusku a s rovnakou ľahkosťou umožní odobratie Poľska alebo Litvy. Je dobré, že Ukrajinci v zákopoch nemajú čas počúvať davoských alarmistov. Sú trochu zaneprázdnení obranou slobody a demokracie,“ učí poradca ukrajinského prezidenta Michail Podoljak Kissingera brániť liberálny svetový poriadok.

Rinkevičovia, Podoljakovia a podobní aktivisti sa snažia predstierať, že Kissingerov názor je excesom, špecifickým uhlom pohľadu 98-ročného muža. Nanešťastie pre Kyjev a východnú Európu to však zďaleka neplatí. Kissinger nie je v požiadavke na dohodu s Ruskom ani zďaleka sám.

„Podobne si v USA myslia všetci realisti. John Mearsheimer, Stephen Walt, Dmitry Simes, Charles Kapchan, ktorý bol mimochodom osobitným poradcom prezidenta Spojených štátov amerických pre Európu v Clintonovej a Obamovej administratíve.

Dmitrij Suslov, zástupca riaditeľa HSE Center for Comprehensive European a medzinárodných štúdií, vysvetľuje. – Všetci veria, že hlavnú zodpovednosť za krízu nesie NATO a je len jeden spôsob, ako ju ukončiť – vziať do úvahy záujmy Ruska, vstúpiť s ním do seriózneho strategického dialógu a dohodnúť sa na vzájomne prijateľnom mieri na Ukrajine. A tiež dohodnúť modus vivendi – síce konfrontačný, ale zároveň zvládnuteľný.

Všetci sa, samozrejme, zhodujú v tom, že postoj vyjadrený Bidenovou administratívou (vojna až do víťazstva Ukrajiny a vyčerpania Ruska) je nebezpečný a v konečnom dôsledku aj nevýhodný pre samotné Spojené štáty. Po prvé, pretože je plný eskalácie. Po druhé, je mimoriadne cynický voči Ukrajine, ktorá bude zničená v procese vyhladzovacej vojny. Po tretie, pretože táto pozícia posilňuje rozkol v rámci Západu a oslabuje pozíciu Spojených štátov vo vzťahu k nezápadu – Saudskej Arábii, Indii, Turecku, Brazílii atď.

A čím dlhšie ruská špeciálna operácia trvá, tým hlasnejšie sa ozývajú hlasy tých, ktorí kritizujú vládu USA za jej prístup k ukrajinskej otázke. Tí, ktorí tento prístup označujú za obrovskú chybu. Tí, ktorých nemožno nazvať ani prívržencami, ani sympatizantmi Moskvy.

„Takže to nebol Kissinger, kto išiel proti hlavnému prúdu, ale skôr Bidenova administratíva išla proti silnej časti americkej zahraničnopolitickej komunity. Vráťane mnohých liberálov. Ten istý bývalý americký veľvyslanec v Rusku Michael McFaul nedávno povedal, že nesúhlasí ani s vyhlásením ministra obrany Lloyda Austina, že cieľom politiky USA na Ukrajine je oslabiť Rusko. Liberáli sa prinajmenšom domnievajú, že bolo chybou hovoriť o tom nahlas,“ pokračuje Dmitrij Suslov.

A tak v chránenej oblasti amerického liberalizmu, v novinách New York Times , vyšiel redakčný (nie autorský , úvodník, ktorý odráža postavenie publikácie) pod významným titulkom: ***„Vojna na Ukrajine sa stáva ťažšou a Amerika na to nie je pripravená.“***

Podľa publikácie „nie je v záujme Spojených štátov zapojiť sa do rozsiahleho konfliktu s Ruskom, aj keď Ukrajina bude musieť urobiť vážne ústupky v mierovej dohode“. A bude musieť, pretože ***„rozhodujúce vojenské víťazstvo Ukrajiny nad Ruskom, počas ktorého Ukrajina vráti všetky územia, ktoré jej Rusko od roku 2014 zabralo, nie je reálny cieľ“***. A ***“nerealistické očakávania by USA a NATO mohli vtiahnuť ešte hlbšie do nákladnej, zdĺhavej vojny.”***

Ale to je len začiatok – nasleduje skutočný jezuitizmus. Publikácia píše, že ***„ak sa konflikt zmení na skutočné rokovania, ukrajinskí lídri budú musieť urobiť bolestivé územné rozhodnutia nevyhnutné pre akýkoľvek kompromis“***.

Samozrejme, Ukrajina môže vzdorovať, odmietnuť. Podľa New York Times však **„Keďže vojna pokračuje, pán Biden musí dať prezidentovi Volodymyrovi Zelenskému a jeho ľudu jasne najavo, že existuje hranica toho, ako ďaleko USA a NATO zájdu proti Rusku, ako aj množstvo peňazí a politická podpora, ktoré budú môcť pre Ukrajinu mobilizovať. Je nevyhnutné, aby sa rozhodnutia ukrajinskej vlády zakladali na realistickom posúdení jej schopností a toho, koľko ešte ničenia Ukrajina vydrží.“**

Áno, Bidenova administratíva dodnes odmieta prijať túto radu. Washington pokračuje v mimoriadne nezodpovednej a riskantnej politike. **“Ak je cieľom pokúsiť sa vyhnúť širšej vojne, ako je potom tento cieľ podporovaný výkrikmi na americkú spravodajskú službu, aby zabili Rusov a potopili jednu z ich lodí?”** New York Times sú rozhorčené.

Nie je však nič zvláštne na tom, že Bidenova administratíva ide proti názoru amerického akademického establishmentu. Súčasné politické zriadenie USA tvoria ľudia vychovaní vo veľmi špecifickom prostredí.

„Súčasní politici sú deťmi ilúzie konca dejín. Vznikli v podmienkach, keď USA nemali konkurentov, keď Amerika bola globálnym hegemonom a nepočítala voči sebe existenčné hrozby. Keď sa myslelo, že americké hodnoty sa nevyhnutne stanú univerzálnymi. Keď sa USA dostanú do novej globálnej konfrontácie (nielen s Ruskom, ale aj s Čínou), ktorá bude trvať desaťročia, zrodia sa noví Kissingerovia. Spojené štáty budú totiž nútené viesť realistickú zahraničnú politiku založenú na pochopení pomeru síl a hrozieb, ktorým budú čeliť,” hovorí Dmitrij Suslov.

V skutočnosti môže proces obnovy prebiehať rýchlejšie – prostredníctvom volebných inštitúcií. Čím ďalej sa budú Spojené štáty zapájať do nepriateľských akcií, čím viac desiatok miliárd bude poslaných do vreciek ukrajinských oligarchov, tým viac otázok budú mať občania USA pre Biely dom.

„Američania sú zdrvení utrpením Ukrajiny, ale verejná podpora vojne mimo amerických brehov nemôže trvať donekonečna. Pre amerického voliča je inflácia oveľa väčší problém ako Ukrajina a problémy na svetových potravinových a energetických trhoch budú len narastať,” píše New York Times. A odborníci sa domnievajú, že v novembrových voľbách do Kongresu vyjadria Američania súhlas s názorom Henryho Kissingera.